

Uczymy budowania dobrych relacji z innymi

Relacje z innymi ludźmi stanowią fundament prawidłowego rozwoju dziecka. To właśnie poprzez codzienne kontakty z rówieśnikami i dorosłymi dzieci uczą się funkcjonowania w społeczeństwie, poznając normy, zasady oraz wartości, które będą im towarzyszyć przez całe życie. Umiejętność nawiązywania i podtrzymywania dobrych relacji wpływa na poczucie bezpieczeństwa, samoocenę, rozwój emocjonalny oraz sukcesy edukacyjne uczniów.

Szkola jest miejscem, w którym dziecko rozwija swoje kompetencje społeczne. To tutaj dzieci spędzają dużą część dnia, ucząc się współpracy, komunikacji, radzenia sobie z emocjami oraz rozwiązywania konfliktów. Budowanie dobrych relacji jest procesem, który wymaga czasu, doświadczeń oraz wsparcia dorosłych – zarówno rodziców, jak i nauczycieli. Dzieci uczą się relacji poprzez obserwację, rozmowę oraz własne przeżycia, dlatego tak ważne jest, aby otrzymywały spójne komunikaty zarówno w domu, jak i w szkole.

Dziecko, które czuje się akceptowane i zauważone, chętniej podejmuje wyzwania, jest bardziej otwarte na naukę oraz łatwiej radzi sobie z trudnościami. Poczucie przynależności do grupy daje dziecku bezpieczeństwo i wzmacnia jego pewność siebie.

Relacje uczą także empatii, czyli umiejętności dostrzegania i rozumienia emocji innych osób. Dzięki nim dzieci uczą się, że każdy człowiek może przeżywać różne emocje i że warto okazywać sobie nawzajem życzliwość oraz szacunek. Umiejętności te są niezwykle ważne nie tylko w dzieciństwie, ale również w dorosłym życiu. Istotne miejsce odgrywa tu rodzina. Jest nie tylko pierwszym, ale i najważniejszym środowiskiem wychowawczym dziecka. To w domu nasze pociechy uczą się, jak rozmawiać z innymi, jak reagować na trudne emocje oraz jak rozwiązywać nieporozumienia. Dzieci bardzo uważnie nas dorosłych obserwują i często powielają zachowania. Dbajmy więc o to, aby w naszych domach panowała atmosfera wzajemnego szacunku, otwartej rozmowy i empatii. Nie zapominajmy o codziennej rozmowie z dzieckiem. Warto pytać nie tylko o oceny, ale przede wszystkim o relacje, emocje i przeżycia szkolne. Uważne ich słuchajmy i okazujmy zainteresowanie. Wzmacnia to więź i daje ogromne poczucie bezpieczeństwa u dziecka.

Jeśli jednak mimo naszego rodzicielskiego wsparcia obserwujemy niechęć do szkoły, wycofanie, obniżony nastrój lub częste konflikty u swoich dzieci warto skontaktować się z wychowawcą,

pedagogiem lub psychologiem szkolnym i poinformować o sytuacji. Wspólne działania szkoły i Nas rodziców pozwolą szybciej zrozumieć problem i skutecznie pomóc dziecku.

Wspólnie budujemy przyszłość dzieci.

Pozdrawiam i życzę samych dobrych relacji w życiu!

Małgorzata Metelica